

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף כא.

נתן שמן שמדליקין בו עם שמן שאין מדליקין בו,
או פתילות שמדליקין בהן שכרכן על דבר שאין מדליקין בו, מה הדין?

כשנתן וכרך כנ"ל	כשהקפה את הפתילה ע"ג אגוז	
לאב"י בהו"א	לת"ק: מדליקין לרשב"ג: אין מדליקין	
לרבה	אין מדליקין	מדליקין

מה הדין להדליק בחלב וקרבי דגים באופנים דלהלן?

כשלא הותכו ולא נימוחו	כשהותכו ונימוחו	
אין מדליקין - דאינם נמשכים אחר הפתילה	אין מדליקין - גזירה אטו לא הותכו ולא נימוחו	כשלא נתן לתוכן שמן
אין מדליקין - גזירה אטו לא נתן לתוכן שמן	מדליקין - דלא גזרינן גזירה לגזירה ¹	כשנתן לתוכן שמן

מאיזה בגדי כהונה היו עושים פתילות במקדש, ומאיזה לא?

בהדלקת המנורה	בשמחת בית השואבה ²	
היו עושים	היו עושים	בבגדים שעושים מבוץ (פשתן)
לא היו עושים ³	היו עושים	בבגדים שעושים מכלאים (שיש בהם צמר)

¹ דהם עצמם גם בלא שמן היה מן הראוי להדליק בהם, משום שנמשכים יפה אחר הפתילה - באופן זה שנימוחו והותכו, ומ"מ גזרו עליהם אטו אינם מותכים ונימוחים. אולם כשנתן לתוכם שמן, יש להתיר, ואין לגזור גזירה לגזירה אטו היכא שלא נתן שמן.

² וכתבו התוס' (בד"ה שמחת), שחשובה שמחה זו צורך קרבן, ולכן אין בזה איסור מעילה - מה שמשתמשים בבגדי כהונה לזה. ומיהו בירושלמי הוכיח מכאן, שבקול מראה וריח אין בהם משום מעילה.

³ והגם שמעורב בהם גם פשתן - שהוא דבר שמדליקים בו, וכאן במקדש אין לגזור בכרך דבר שמדליקין בו על דבר שאין מדליקין בו - שמא ידליק בדבר שאין מדליק בו לחודיה, דהרי תמיד משתמשים בבגדים הני"ל, שהם מעורבים, וא"כ יש להתיר גם למנורה. מ"מ ביארו התוס' (בד"ה שמחת), דכיון שאין מין הפשתן באבנט אלא רביע הוא בטל ברוב הצמר שאין מדליקין בו.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

שבת דף כא:

פתילות ושמינים שאין מדליקין בהם בשבת מה דינם בחנוכה?

בשבת	בימי החול	
אין מדליקים - דמותר להשתמש לאורה ¹	אין מדליקין - דכבתה זקוק לה	לרב הונא
אין מדליקים - דמותר להשתמש לאורה	מדליקין - דכבתה אין זקוק לה	לרב חסדא
מדליקין - דאסור להשתמש לאורה	מדליקין - דכבתה אין זקוק לה	לרב

מה היא המצוה ומה הם ההידורים במצות הדלקת נר חנוכה?

אליבא דב"ה	אליבא דב"ש	
נר אחד לאיש וביתו		עיקר המצוה
נר אחד על כל אחד ואחד מבני הבית		מהדרין
נרות כמספר הימים שכבר עברו	נרות כמספר הימים שעוד לא עברו	מהדרין מן המהדרין ²

היכן מקום הנחת נר חנוכה? [תוד"ה מצוה].

כשיש לו חצר	כשאין לו חצר	
על פתח הבית בחצרו (ולא ברה"ר)	על פתח הבית	לרש"י
על פתח החצר (ברה"ר)	על פתח הבית (ברה"ר)	לתוס'

¹ וא"כ חיישינן שמא יבוא להטות. והקשו התוס' (בד"ה ומותר), דמנין שס"ל שמותר להשתמש לאורה ושזה הטעם שאין מדליקין בשבת, נימא גם על שבת אותו טעם שבחול - דכיון שאם כבתה זקוק לה, ולכן הוא צריך הוא לדאוג שיהיה שמן טוב שידלק כל זמנה, וטעם זה שייך גם בשבת. ותירצו, דא"כ לא היה לרב הונא לחלק בין חול לשבת אם הוא אותו טעם, ומזה שאמר "בין בשבת" - שמע מינה שיש עוד טעם אחר בשבת מלבד טעם דחול.

² ביארו התוס' (בד"ה והמהדרין), שהמהדרין מן המהדרין לא באו להוסיף על המהדרין שהיו נוהגים נר אחד על כל אחד ואחד מבני הבית, דאם יתן כמה פעמים נרות כמספר כל בני הבית, לא יהיה ניכר בזה מספר הימים. ולכן פירשו שהמהדרין מן המהדרין היו עושים כמספר הימים, אבל באופן של נר איש וביתו - דהיינו אחד מוציא את כולם. - וכן נוהגים הספרדים כדעת התוס'. אכן הרמב"ם (פ"ד מהלכות חנוכה הלכה א' וב'), ס"ל שהמהדרין מן המהדרין מוסיפים על המהדרין, ועושה מספר נרות לפי מספר הימים לכל אחד ואחד מבני הבית, ואם היו עשרה בני הבית ביום השמיני מדליק אליבא דב"ה פ' נרות. - וכן נוהגים האשכנזים כדעת הרמב"ם.